

Եղիշե Չարենց

Հրաժեշտի երեկոն

Ջինջ ճախրում են դողանշները հորիզոնից-հորիզոն,
Ինչ տրտո՛ւմ է, կապո՛ւյտ աղջիկ, հավերժի երեկոն...

Տրտնություն ու լույս է իջել քո աչքերում, իմ հոգում
Օրհնե՛նք, օրհնե՛նք այս երկրային հրաժեշտի երեկոն...

Եվ թող ծալվե՛ն, ձուլվե՛ն, մարվե՛ն իրիկնային կապույտում
Մեր կույս հոգու իրիկնային սպասումները տրտում:

Եվ զանգերը անըջորեն, հորիզոնից-հորիզոն,
Օրհներգելով թող օրորեն հրաժեշտի երեկոն...